

Η ολέθρια σχέση Γ. Παπανδρέου - Κ. Σημίτη

Του ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ

Τον Ιούνιο του 1996, ο Γιώργος Παπανδρέου έχρισε ουσιαστικά πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ τον Κώστα Σημίτη, με την ομιλία του στο 4ο συνέδριο του κόμματος. Ο Κ. Σημίτης το ανταπέδωσε, τοποθετώντας τον Γ. Παπανδρέου αρχικά αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών και στη συνέχεια υπουργό Εξωτερικών από το 1996 ως το 2004. Το 2004, η επίσημη σχέση των δύο ολοκληρώθηκε με το «δακτυλίδι» της ηγεσίας του κόμματος που παρέδωσε ο Κ. Σημίτης στον Γ. Παπανδρέου, λίγο πριν από τις εκλογές. Ένα δακτυλίδι που τότε όλοι θεωρούσαν χρυσό, αλλά αργότερα κύκλοι του Γ. Παπανδρέου χαρακτήρισαν «θαμπό».

Η μετάλλαξη του απαστράπτοντος χρυσού σε «θαμπό» απεικονίζει και τη φθίνουσα πορεία των σημιτο-παπανδρεϊκών σχέσεων μετά το 2004 και μέχρι σήμερα. Μια πορεία αμοιβαίας καχυποψίας, που ξεκίνησε από τη συνειδητή απόφαση του Γ. Παπανδρέου και του περιβάλλοντός του να μην υπερασπισθούν

Η έλλειψη και η παραποίηση στατιστικών στην Ελλάδα αποτελεί θλιβερή ιστορία με βαθιές ρίζες στο κράτος και την κοινωνία. Ακόμη και σήμερα, οι απεσταλμένοι της τρόικας δεν μπορούν να βρουν άκρη, όταν ψάχνουν για αξιόπιστα στοιχεία.

το έργο των κυβερνήσεων Σημίτη, πέρασε από την έμμεση υποστήριξη του Ευ. Βενιζέλου από τον πρώην πρωθυπουργό και πολλούς επιτελείς του, χαρακτηρίστηκε από εκατέρωθεν βολές και παρεξηγήσεις στη διάρκεια των τελευταίων 5-6 ετών, έφθασε στην απομάκρυνση του Κ. Σημίτη από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και την αποχώρησή του από την ενεργό πολιτική. Τώρα πλέον έχει εξελιχθεί σε προσωπική βεντέτα.

Τη νέα αφορμή για αντιπαράθεση έδωσε δήλωση του πρωθυπουργού μεταξύ τυρού και αχλαδιού. Είπε ο Γ. Παπανδρέου σε δημοσιογράφους ότι η εξεταστική επιτροπή που θα συσταθεί για να ερευνήσει τις ευθύνες για τα πλασματικά στατιστικά στοιχεία που δίνανε στις Βρυξέλλες θα ασχοληθεί και με τις δραστηριότητες της Goldman Sachs και τα swaps το 2001. Ο Κ. Σημίτης αντέδρασε οργισμένα και δήλωσε με τη σειρά του ότι «εξεταστική επιτροπή για την οικονομία θα πρέπει να γίνει για την περίοδο από το 1996 και μετά. Δεν μπορεί η ίδια κυβέρνηση και τα ίδια πρόσωπα να είναι έντιμα πριν από το 2001 και ύποπτα μετά. Υπονοούμενα, μισόλογα και πολιτικές εντυπώσεις δεν είναι αποδεκτά».

Αναμφίβολα, η εξεταστική επιτροπή για τα παραποιημένα στατιστικά στοιχεία της οικονο-

μίας με τα οποία τροφοδοτούσε τις υπηρεσίες της Κομισιόν η κυβέρνηση Κ. Καραμανλή, θα εξελιχθεί σε εξεταστική επιτροπή για την οικονομία. Δεν υπάρχει κανείς ουσιαστικός λόγος για να συσταθεί τέτοια εξεταστική επιτροπή που θα τροφοδοτήσει νέες εντάσεις, θα συντηρήσει την παράδοση της συνεχούς ενασχόλησης με το παρελθόν και θα προσφέρει μια ακόμη «ευκαιρία» κακής δημοσιότητας της χώρας στο εξωτερικό. Είναι πάντως γνωστό ότι η έλλειψη και η παραποίηση στατιστικών ή απλών στοιχείων στην Ελλάδα αποτελεί θλιβερή ιστορία με βαθιές ρίζες στο κράτος και την κοινωνία. Ακόμη και σήμερα οι απεσταλμένοι της τρόικας δεν μπορούν να βρουν άκρη όταν ψάχνουν για αξιόπιστα στοιχεία σε διάφορους τομείς, από τη γεωργία και την κτηνοτροφία, ως τα νοσοκομεία και τους ΟΤΑ.

Ο Γ. Παπανδρέου έχει τους δικούς του λόγους για να επιμένει στην «αχρείαστη» εξεταστική. Στρατηγικά, η σύστασή της εντάσσεται στη φανερή προσπάθεια να πείσει Έλληνες και ξένους ότι η δική του κυβέρνηση δεν έχει σχέση με οποιαδήποτε προηγούμενη, ότι απορρίπτει τη λογική της συνέχειας και ότι δεν δεσμεύεται ούτε από «ταμπού» της ελληνικής πολιτικής ούτε από καθιερωμένες ευαισθησίες, κάθε μορφής. Στόχος του είναι να εμπεδωθεί η άποψη ότι η μεταπολιτευτική ιστορία της Ελλάδας χωρίζεται στην προ και τη μετά ΓΑΠ εποχή. Αποκαλυπτική ήταν άλλωστε και η ομιλία του στη βράβευση με το γερμανικό βραβείο «Κβαντρίγκα» την περασμένη Κυριακή. Με αυτή την έννοια, ο σημερινός πρωθυπουργός δεν αναγνωρίζει τη διακυβέρνηση Κ. Σημίτη ως επιτυχημένη και δεν νιώθει κανένα δεσμό μαζί του.

Η μικροπολιτική σημασία της συζήτησης για τη σύσταση της συγκεκριμένης Επιτροπής συνδέεται άμεσα με το Μνημόνιο και τις επερχόμενες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές. Ο Γ. Παπανδρέου θέλει να θυμίζει συνεχώς ότι η ευθύνη για την οικονομική καταστροφή της χώρας ανήκει κυρίως στη διακυβέρνηση του Κ. Καραμανλή, χωρίς να είναι αθώες όμως και οι προηγούμενες. Η «υπενθύμιση» του είναι χρήσιμη αφενός ως ασπίδα απέναντι στη δυσарέσκεια που προκαλεί η εφαρμογή των όρων του Μνημονίου και αφετέρου για να αποφύγει την έκφραση αυτής της δυσарέσκειας με την καταψήφιση των υποψηφίων του ΠΑΣΟΚ στις επερχόμενες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές. Αρα και με αυτή την έννοια, ο Κ. Σημίτης είναι αναλώσιμος για τον Γ. Παπανδρέου.

Σε όλα αυτά είναι πλέον έντονο και το προσωπικό στοιχείο. Τελευταία ο Γ. Παπανδρέου είναι «πικραμένος» γιατί ο Κ. Σημίτης δεν βγαίνει να στηρίξει σήμερα την πολιτική του. Ο Κ. Σημίτης είναι θυμωμένος με τον Γ. Παπανδρέου και πολλούς άλλους γιατί δεν αναγνωρίζουν το έργο του. Αναντίρρητα, πρόκειται για μια ολέθρια σχέση, παρά τη χθεσινή προσπάθεια του πρωθυπουργού να απαλύνει τις εντυπώσεις.